

Forsvarsministeren (*N. Neergaard*): Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg sige i Anledning af hans Spørgsmaal om, hvorledes Forsvarsministeriet vilde stille sig til, hvad han kaldte Marineofficerernes Indtrængen i private Stillinger, at jeg mener ikke, Ministeriet bør forbyde en Officer i Marinen, som søges af en privat Virksomhed til Skibsfører eller til at udføre en anden Funktion, at modtage et saadant Tilbud, saafremt Ministeriet finder, at det kan undvære hans Tjeneste, og at Overtagelsen af det Hverv, der er ham tilbudt, vil være fremmende for hans Tjenestedygtighed, hvorefter jeg særlig tænker paa, at det giver ham mere Søfart. Det er, som ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing (*J. C. Christensen*) gjorde gældende, en gammel Betragtning, som finder Støtte i vor Lovgivning, at noget saadant kan Marineministeriet ikke principielt nægte. At det selvfølgelig skal holdes indenfor rimelige Grænser, er en anden Sag. Det ærede Medlem fremdrog et bestemt Tilfælde, nemlig Besættelsen af Chefposten for Skoleskibet „Viking“. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at den Kreds af Mænd, som søgte den vedkommende Marineofficers Assistance, var netop Repræsentanter for en Del af vore største Rederier. Det var Mænd, som ikke kunde antages paa Forhaand at være stemte for at foretrække en Marineofficer fremfor en Mand i Koffardimarinens. Naar de have handlet, som de have gjort, er det sikkert, fordi de have ment, at til denne Plads, som — det maa vel erindres — ikke alene er en Skibsførerplads, men hovedsagelig en Skoleforstanderplads, kunde de ikke indenfor Koffardimarinens finde en Mand, der var saa egnet som den Marineofficer, man henvendte sig til. Med al Respekt for Koffardimarinens Folk maa det dog indrømmes, at de kun sjældent ville have de Egenskaber som egentlige Skoleforstandere, som kunne findes hos en Marineofficer, der har kvalificeret sig til det omtalte Hverv. I alt Fald have de Repræsentanter for Koffardimarinens, som have staaet for Styret i „Viking“, ment, at man indenfor Koffardimarinens ikke vilde kunne finde en til Skoleforstander saa egnet Mand som den Marineofficer, de henvendte sig til, og jeg kan ikke se, at Marineministeriet har haft nogen Anledning til at nægte denne Mand at tage imod den ham tilbudte Stilling.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (*Martin Olsen*) fremførte

en Række Bemærkninger med Hensyn til Samraadene her i Betænkningen og kom ogsaa, om end i kortere Form, ind paa en Del af de Ting, han havde fremdraget ved Finanslovens første Behandling. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg har paa Foranledning af hans Bemærkninger ladet foretage en Række Undersøgelser af de Forhold, han i disse Bemærkninger berørte. Disse Undersøgelser ere nu omtrent afsluttede, og det er min Agt at lade en udførlig Redegørelse for de forskellige Anliggender, der ere berørte af det ærede Medlem, tilflyde Finansudvalget. Der vil det ærede Medlem kunne faa Lejlighed til at gøre sig bekendt dermed, selv om han ikke er Medlem af Udvalget. Og Finansudvalget vil jo, om det finder det hensigtsmæssigt, kunne lade Redegørelsen trykke mellem Bilagene til tredie Behandling, det er der intet i Vejen for. I alt Fald tror jeg, at denne Form vil være heldigere, end at vi her komme ind paa en meget udførlig Drøftelse af Enkelthederne i det ærede Medlems Bemærkninger ved første Behandling, en Drøftelse, som utvivlsomt ikke hører hjemme ved Finanslovens anden Behandling.

Idet jeg da i øvrigt henviser det ærede Medlem til den Redegørelse, som vil komme, skal jeg kun om hans gentagne Angreb paa Chefen for Regnskabsvæsenet sige, at jeg tror, at disse Angreb ikke ere berettigede, og navnlig føler jeg mig overbevist om, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Chefen for Regnskabsvæsenet er den, som er absolut bestemmende for Marineministeriets Stilling i de forskellige tjenstlige Forhold, som det ærede Medlem omtalte ved første Behandling. Naturligvis lægges der al tilbørlig Vægt paa de Indstillinger, som fremkomme fra Chefen for Regnskabsvæsenet, men paa saadanne Omraader, som det ærede Medlem berørte, Omraader af mere principiel Art, er det selvfølgelig Ministeriet og det alene, der træffer Afgørelse. Det er altsaa uberettiget af det ærede Medlem at skyde Ansvaret for Afgørelserne over paa Chefen for Regnskabsvæsenet. Ansvaret for Afgørelserne hviler paa Ministeriet. I øvrigt tror jeg, at de Motiver og den Tænkemaade, som det ærede Medlem tillægger Chefen for Regnskabsvæsenet, findes ikke hos denne Mand. Men om hele denne Sag vil der jo fremkomme nærmere Beretning.

Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over en Udtalelse af mig ved Behandlingen af Krigsministeriets Budget. Jeg takker